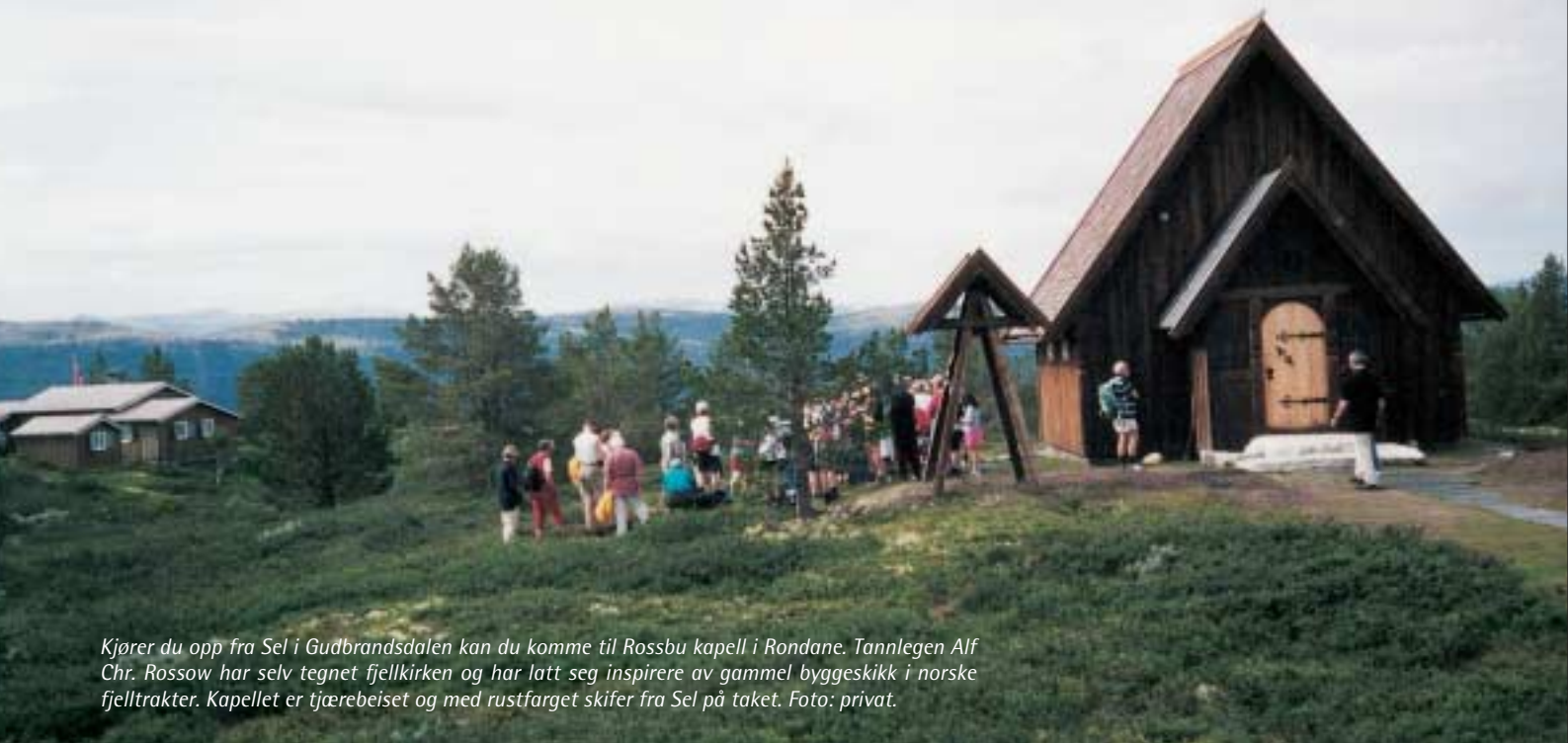

Herre i eget gudshus

Kjører du opp fra Sel i Gudbrandsdalen kan du komme til Rossbu kapell i Rondane. Tannlegen Alf Chr. Rossow har selv tegnet fjellkirken og har latt seg inspirere av gammel byggeskikk i norske fjelltrakter. Kapellet er tjærebeiset og med rustfarget skifer fra Sel på taket. Foto: privat.

Han har like gjerne latt bygge sin egen kirke på hytta. Alf Christian Rossow, og han deler den gjerne med andre. Er han ikke hjemme selv, er det bare å låne nøkkelen på Putten Seter. Det er mange, både pasienter og kolleger, som har benyttet seg av det. Sist sommer var det ikke mindre enn fire vielser i det lille kapellet, som har plass til minst 50. Det er oppført etter god gammel byggeskikk i Gudbrandsdalen og med rustfarget skifer fra hjemkommunen Sel på taket. Det er beskrevet som stilrent, beskjedent og vakkert, og ligger godt synlig på et lite høydedrag med utsikt til Jotunheimens tinder.

– Egen kirke på fjellet, det høres unektelig nokså spesielt ut. Hvordan fant du på dette?

– Jo, jeg har altså bygget en fjellkirke på min hytteeiendom, som er et sted jeg har hatt i godt og vel 35 år. Opprinnelig var det mine foreldre som begynte å feriere der oppe like etter annen verdenskrig, og det var de som

fikk meg til å kjøpe et tomteområde og bygge hytta Rossbu, som ligger i Rondane, rett opp fra Sel i Gudbrandsdalen. Jeg er blitt veldig glad i stedet, fjellet og ikke minst menneskene i området. Jeg syntes dette var en hyggelig måte å gi noe tilbake til disse menneskene på. Og det ser ut til at det blir satt pris på. I fjor var det fire par som valgte å la seg vie i Rossbu kapell. Det er også flere av mine pasienter og kolleger som har lagt veien innom.

– Er det vanskelig å få en slik byggesak gjennom i kommunen?

– Nei. Ikke slik jeg har opplevd det i hvert fall. Både ordføreren og byråkrattene i kommunen var velvillige fra ende til annen. Så byggemeldinger og reguleringer gikk greit. Jeg følte ikke at jeg ble motarbeidet noe sted, snarere det motsatte.

– Hvem er arkitekten bak byggverket?

– Jeg har tegnet det selv, etter å ha reist rundt i landet og studert og tatt bilder av ulike små kapeller og kirker. Kapellet mitt er helt konvensjonelt med våpenhus, skip og kor. Dessuten har

jeg egen sakristiinngang og frittstående klokketårn. Når du kommer inn gjennom våpenhuset, går du under et galleri, med trapp opp, og der oppe er det orgel og musikkanlegg.

Det som er litt spesielt med skipet, er at jeg har ekstra bred midtgang, så det kan settes inn ekstra stoler, og dessuten er det kortere enn det er bredt. Det gir en flott romfølelse, også lydmessig. I stedet for vindu for enden av skipet har jeg lagt inn glassblokker som er formet som et kors. Så solen lyser opp korset under gudstjenesten på formiddagen, og om natten når det er lys inne i kapellet, står korset og lyser ut i vintermørket. Jeg har bestemt hvordan alt skal være selv, men fikk hjelp av en pasient som var arkitekt til å sette mine streker ned på papiret på riktig måte.

– Hvilke materialer har du brukt?

– Det er stein grunnmur, tjærebeiset bord og stein på taket fra et gammelt hus; rustfarget skifer fra området, som man ikke får tak i nytt lenger. Jeg fikk kjøpt den av en som skulle ha gamle

hus, men som ville har gress på taket. Det som er viktig å tenke på når det gjelder skifer, er at du må få det fra et våningshus eller låve, ikke et fjøs. Amoniaken gjør nemlig at skiferen blir dårligere.

– Hvor mange er det plass til der inne?

– Det var 67 mennesker der i et bryllup en gang. Men da var det temmelig tett. Jeg var ikke til stede selv, og det hadde ikke vært plass til meg heller. Med de ni benkeradene som er vil jeg si at det er brukbar plass til rundt 50, da begynner det å bli fullt. Nå sist nyttårsaftnen var vi 55. Da kom de i fakkeltog og satte faklene fra seg utenfor rundt kapellet.

– Hvem er det som er prest?

– For det første har jeg hatt en del med prester i bygda å gjøre. Anne Hilde Laland som er prost i Nord-Gudbrandsdalen har hatt høymesse der i påsken, blant annet. Ellers har det vært flere prester fra bygda inne i bildet, når kapellet har vært brukt til ulike ting, for eksempel i forbindelse med en fjellmarsj under Kristindagene. Det foregår en del rundt Kristin Lavrandsdatter, med Kristinspel også videre der oppe i Sel. Selve innvielsen av kapellet, den 19. september 1999, var det min venn Nils Jacob Tønnessen som er sogneprest i Frogner kirke i Oslo, som sto for.

– Innviet, er det det samme som vigsløt?

Rossbu kapell ble innviet av sogneprest Nils Jacob Tønnessen høsten 19. september 1999. Foto: privat.

– Nei, ikke helt det samme. Når kirken er innviet kan alle kirkelige handlinger utføres, bortsett fra barnedåp, sies det. Men jeg har en døpefont også, i tilfelle det blir noen resultater av bryllupene. Men nå har man gjerne ungene med seg i kapellet når man gifter seg, har jeg sett.

– Du konkurrerer ikke med andre kirker i nærheten, da?

– Nei. Ikke i og for seg. Men det kan være det blir fart i planene om å bygge en kirke ved Høvringen. Der har de av og til gudstjenester i peisestuen på hotellet blant annet, men det får de litt dårlig tilslutning til. Det blir noe eget med et eget gudshus. Og man trenger ikke være så veldig religiøs heller. Jeg sitter ofte alene i kapellet og lytter til musikk og lar tankene vandre, og står døren på gløtt kan du banne på at det kommer flere. Jeg åpner dørene for

nærmest alt og alle, jeg, og er bare glad for at kirken blir brukt. I sommer er det en familie som skal ha slektstevne der. Flere ganger har jeg hatt besøk av utenlandske gjester, både svensker, dansker og et par ganger tysk ungdom. De sistnevnte har hatt nattverd og sendt brød og vin rundt og noen syntes det var så vakkert at de tok til tårene. Det har vært ganske mange og ulike arrangementer i kapellet, og jeg håper det vil fortsette. Men jeg må bare si at til å begynne med sa jeg nei takk til alle som tilbød seg

å rydde og vaske etter seg, men det gjør jeg ikke lenger. Det ble for mye å ta hånd om etter hvert.

– Ja, hvordan finansierer du driften?

– Jeg har satt av et fond, og der vil jeg sette mer penger etter hvert. Og forresten, jeg betaler både inntektsskatt og formuesskatt for kapellet. Så kommunen får noe tilbake.

Han betaler for øvrig fortsatt inntektsskatt av tannlegevirksomheten også, selv om han har passert 70 år. Nå er han ansatt hos sønnen med arbeidstid fra åtte til to.

– Jeg synes det er så gøy og hyggelig å være tannlege, at jeg vil ikke slutte med det ennå. Jeg misunner meg selv og føler meg privilegert, samtidig som jeg er uendelig takknemlig.

Ellen Beate Dyvi

KVALITET FOR HVER KRONE

"Arbeidene er bedre enn gjennomsnittet, og prisene upåklagelige. Dette sammen med god leveringsdyktighet og personlig service, gjør produktene pålitelige for både pasient og tannlege. Jeg deler gjerne disse erfaringene med mine kollegaer."

Tannlege Carl Henrik Gullaksen

DENTRADE

Dentrade as, boks 1076, 3001 Drammen.
Tel: 32 89 60 55 Fax 32 89 60 62 www.dentrade.org